

функціонуванню, но і розвитку підприємства. Поєтому господарська діяльність підприємства во багатом залежить од правильної організації фінансової і управлінської роботи на підприємстві.

Список использованных источников

1. Комаров, Е. Стимулирование и мотивация в современном управлении персоналом // Управление персоналом.– №1. – 2002. – С. 39-42.
2. Ильин, Е.П. Мотивация и мотивы: учеб. пособие / Е.П. Ильин. // Минск: ИВЦ Минфина, 2001. – С. 184-185.
3. Пугачев В.П. Управление персоналом организации: Учебник. – М.: Аспект Пресс, 1998. – С. 279.

Калинович Тетяна Іванівна,

студентка спеціальності 8.03050901 «Облік і аудит»

обліково-економічного факультету

Буковинського державного фінансово-економічного університету,

м. Чернівці

Науковий керівник: к.е.н., доцент Белей С.І.

ДО ПИТАННЯ ВАЖЛИВОСТІ ВИБОРУ ФОРМИ БЕЗГОТІВКОВИХ РОЗРАХУНКІВ

Глобалізаційні процеси і наявні фінансово-спекулятивні тенденції зумовлюють стрімке нарощування кількості міждержавних угод, які відчутно збільшують обсяги платіжно-розрахункових операцій в рамках реальної економіки. Це актуалізує потребу широкої взаємодії національних платіжних систем з міжнародними, що має знаходити своє підтвердження у використанні цивілізаційних принципів і правил щодо проведення платежів та розрахунків.

Безготівкові розрахунки як частина міжнародних розрахунків відіграють важливу роль на сьогоднішній день через те, що в сучасних умовах Україна приймає активну участь в міжнародній торгівлі.

У нормальному забезпеченні відтворювального процесу важливу роль відіграє чітко налагоджена система безготівкових розрахунків між підприємствами та його контрагентами, яка запобігала б відволіканню необхідних для підприємства фінансових ресурсів за тривалим неплатежам. Тому в умовах зниження платоспроможності підприємств, порушення товарного і грошового обігу актуальним є питання ретельного і обґрунтованого вибору форм і способів проведення безготівкових розрахунків та їх обліку.

Безготівкові розрахунки – це переказування певної суми коштів із рахунків платників на рахунки одержувачів, а також переказування з доручення підприємств, внесених ними готівкою коштів до каси банку на рахунки одержувачів [2]. Більш ширше поняття «безготівкових розрахунків» наведене в Інструкції про безготівкові розрахунки в Україні [1].

Від організації та правильного вибору форми безготівкових розрахунків у господарському обороті залежить ефективність функціонування кожного суб'єкта підприємницької діяльності і економіки в цілому.

У сучасних умовах досить чітко проявилися основні проблеми подальшого розвитку системи безготівкових розрахунків в економіці України:

— оптимізація форми і способів безготівкових розрахунків, їх організації; вибір більш раціональних у певних економічних умовах форм розрахунків;

— грошова відповідальність підприємств недоодержанням грошових коштів після відправлення товарів чи надання послуг вимагає, щоб ці ж підприємства мали право вільно діяти в сфері безготівкового обігу;

— постійний пошук нових механізмів організації безготівкових розрахунків, які дозволили б на економічній основі подолати кризові явища і процеси в грошовій сфері [2].

Правильний вибір форми та організація безготівкових розрахунків повинна ефективно сприяти вирішенню таких завдань:

— удосконалення комерційного розрахунку на підприємствах;

— підвищення відповідальності підприємств за своєчасне і у повному обсязі здійснення платежів по всім зобов'язанням;

— прискорення обороту оборотних коштів через пришвидшення зарахування коштів на рахунок постачальника [3, 103].

Сьогодні важливою проблемою залишається складність механізму здійснення процесу оплати – це один із суттєвих недоліків функціонування системи безготівкових розрахунків, який негативно відображається на розвитку окремих видів розрахунків даної системи.

У сучасній кризовій економіці України на перший план виходить такий спосіб платежу, як - попередня оплата (гроші перераховуються одержувачеві до відвантаження товарів) на відміну від оплати за фактично відвантажені товари і послуги. Порядок попередньої оплати застосовується як санкція відносно неплатоспроможних покупців (несправних платників) [4].

При використанні електронних платежів існує ризик невиконання суб'єктами господарської діяльності взаємних зобов'язань, що також вважається одним із вагомих недоліків такої системи розрахунків в Україні. Одним із варіантів розв'язання існуючих проблем є вексель як проста форма оплати за товари та послуги. Платіж за ним має обов'язковий характер, а також досягається економія не тільки грошей, а й часу для проведення розрахунків. Вексель може забезпечити значно інтенсивнішу систему боротьби з неплатежами та заборгованістю [4].

Кожна з форм безготівкових розрахунків має свої переваги і проблеми. Розрахунки платіжними дорученнями завжди прості, зручні і забезпечують швидке здійснення платежу. Але, і вони мають недолік - не гарантують платіж постачальнику.

Розповсюдженою формою розрахунків в ринковій економіці є акредитивна форма розрахунків. Це найбільш безпечна й надійна форма розрахунків, при якій більша доля відповідальності лягає на банки. Ця форма розрахунків більш вигідна для постачальника, ніж для покупця, тому що останній несе видатки по відкриттю акредитиву, крім того, сума, на яку відкритий акредитив, вилучається з обороту до виплати по ньому, що є негативним для підприємства.

Безумовно, жодна з перелічених форм не створює додаткових коштів, але підприємствам необхідно обирати саме таку форму чи спосіб проведення розрахунків, які гарантували б своєчасне і повне надходження коштів на рахунок виробника продукції і забезпечували б належний рівень взаємного і банківського контролю за виконанням договірних зобов'язань.

Від правильного вибору форми безготівкових розрахунків залежить точність оцінки діяльності підприємства, виконання його планових завдань, своєчасність отримання коштів, оперативність і правильність утворення відповідних фондів [3, 104]. Безнадійні платежі – це одна з головних рис діючої системи розрахунків. Ми поділяємо думку науковців, що своєчасне погашення боргових зобов'язань є однією з головних ознак ефективного функціонування економіки в цілому і кожного її суб'єкта зокрема.

Список використаних джерел

1. Про затвердження інструкції про безготівкові розрахунки в Україні в національній валюті // Постанова Правління Національного банку України від 21.01.2004 р. № 22 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada>.

2. Баранецька О. В. Мельник Ю.В. Безготівкові розрахунки: теоретичні основи [Електронний ресурс].- Режим доступу:<http://www.stelmaschuk.info>.

3. Гнезділова О. М. Оптимізація системи безготівкових розрахунків / О. М. Гнезділова // Сучасні питання економіки і права. - 2011. - Вип. 2. - С. 100-105.

4. Терон І.В. Форми міжнародних розрахунків та критерії їх вибору [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://economy.nsc.ru>.

Коновал Сергій Володимирович,

студент економічного факультету

спеціальності 8.03060101 «Менеджмент організацій

і адміністрування (за видами економічної діяльності)»

Подільського державного аграрно-технічного

університету, м. Кам'янець-Подільський

Науковий керівник: доцент Покотильська Н.В.

ОСОБЛИВОСТІ ТА РОЛЬ БІЗНЕС-ПЛАНУВАННЯ В ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Ефективне управління підприємством є можливим лише за умови виконання основних функцій менеджменту, першою з яких є планування. Планування діяльності є одним з елементів успішного ведення бізнесу. Планування – це процес визначення мети, завдань та заходів, які необхідно здійснювати, а також визначення програми діяльності і необхідних ресурсів для цього.

В сучасних умовах для успішного функціонування аграрних підприємств необхідно постійно аналізувати зовнішнє середовище і адаптуватися до його змін за допомогою формування гнучкої системи планування, що дозволяє своєчасно коригувати раніше встановлені показники. При цьому головне завдання планування полягає в розробці орієнтирів для подальшої діяльності шляхом виявлення можливих подій, чинників ризику, можливостей зовнішнього і внутрішнього середовища підприємства, а також потреб ринку.

Планування – це процес складання плану діяльності підприємства на майбутній – плановий період, та передбачення контролю за його виконанням, корегування його в зв'язку зі зміною економічних та політичних обставин як на підприємстві, так і поза його межами.

План – це кількісне відображення цілей та розробка шляхів їх досягнення, мотивована модель дій, створена на основі прогнозу економічного середовища і поставленої мети.